

ת"פ 47403/12/12 - מדינת ישראל נגד ד. מ.

בית משפט השלום ברחובות

14 מאי 2014

ת"פ 47403-12-12 מדינת ישראל נ' מ.

בפני כבוד השופטת שרון קיסר
המאשימה
נגד
הנאשם
ד. מ.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

ב"כ הנאשם עו"ד אסף בקרמן

הנאשם בעצמו

גזר - דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה במזיד לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.12.2012, בשעה 10:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לקופת חולים "כללית", ... (להלן: "המקום").

באותה העת, שהה ד"ר משה פבריקנט (להלן: "המתלונן") בחדרו שבמקום. אז, אמר הנאשם למתלונן, בעודו שוהה מחוץ לדלת חדרו: "ד"ר תזדרז יום שישי היום ואתה צריך להגיע הביתה".

מיד ובסמוך לכך, ניגש הנאשם, לרכבו של המתלונן, תוך שהוא אווז בידו בלבנת כביש, והשליכה מספר פעמים על הרכב. כתוצאה מכך נפצו מראות צידי הרכב, נגרם נזק לפח תא המטען ונגרם שבר בצלחת מכסה הגלגל.

2. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים, כי כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדותיו, ויורשע. עוד סוכם, לעניין העונש כי המאשימה תעתור למאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן והסנגור יעתור למאסר מותנה בלבד.

חוות הדעת הפסיכיאטרית

3. בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של הנאשם, צוין כי הנאשם מוכר מאשפוז בן יומיים במסגרת מעצרו בעת ביצוע העבירה נשוא תיק זה, בו אובחן כלוקה במצב פסיכוטי על רקע שימוש בסמים והפרעת אישיות. עם זאת עולה כי יום לאחר מכן נמצא ללא תסמינים פסיכוכימיים וסיפר כי ביקש להתאשפז על מנת לא לשהות במעצר, ודיווח כי כעס על הרופא שסירב לתת לא אישור ועל כן ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

עוד צוין בחוות הדעת כי אף מהבדיקה האחרונה שנעשתה לנאשם עולה הרושם כי הנאשם שריו במצב פסיכוטי, אולם לא ברור אם המצב הוא על רקע שימוש בסמים או על רקע מחלת נפש. על כן ציין הפסיכיאטר המחוזי כי יש לבצע בדיקה בתנאי אשפוז, אולם בדיון אשר התקיים לאחר קבלת חוות הדעת לעיל, מסר הסנגור כי הנאשם איננו מסכים לכך.

טענות הצדדים

4. המאשימה עותרת להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה משמעותית, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלון.

המאשימה הדגישה את חומרת העבירה אותה ביצע הנאשם ואת החומרה המיוחדת הטמונה בנסיבות ביצועה, שכן הנאשם גרם לחבלה בזדון ברכבו של רופא, אשר מספק שירות לציבור ודואג לבריאותו, וזאת בשל התעכבות הרופא בקבלת הנאשם בתורו, דבר אשר עורר את חמתו. עוד הדגישה את הנזק הרב שנגרם לרכבו של המתלון, אותו הציגה בתמונות שהוגשו לתיק בית המשפט, את המילים הקשות בהן נקט הנאשם כלפי הרופא, ואת העובדה כי הנאשם השליך על רכבו של המתלון לבנה כבדה ולא אבן קלה.

לטענת המאשימה, הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירה, הינם הגנה על עובדי הציבור, שמירה על ביטחונם האישי של רופאים, חולים אחרים, ואנשי המקצוע אשר שהו במקום, וכן הגנה על רכושו של הפרט. לדבריה, על מנת להרתיע מבצעי עבירות אלה, כמו גם להגן על כבודם וביטחונם האישי של עובדי הציבור, יש לנקוט בענישה מוחשית וכואבת.

המאשימה ציינה עוד את כי לנאשם הרשעות קודמות בעבירות סמים, תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ורכוש.

5. הסנגור עותר לכך שבית המשפט יטיל על הנאשם מאסר על תנאי, ולחילופין, לכל היותר יטיל על הנאשם מספר חודשי מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות.

הסנגור הדגיש בטיעונו כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי; כי הנאשם הודה בביצוע מעשיו בהזדמנות הראשונה, כבר בעת חקירתו במשטרה, ואף התנצל; את העובדה כי נוסח המילים בו עשה שימוש הנאשם אינו חמור ולא כלל איומים; כי הנאשם גרם לנזק ברכבו של המתלון בלבד ולא פגע בגופו, כאשר נזק זה הינו הפיך הניתן לתיקון על ידי פיצוי כספי; כי מעשה הנאשם הינו בגדר מעשה חד פעמי; וכי לא תקף או פגע באנשים נוספים אשר שהו במקום. כן ציין הסנגור את נסיבות חייו הקשות של הנאשם אשר מפורטות בחוות הדעת, את העובדה כי עברו הפלילי של הנאשם ישן ומינורי, כי הרשעותיו הקודמות אינן באותה עבירה בה הורשע בתיק זה, וכי מאז המקרה לא נשנה אירוע דומה על ידי הנאשם, עובדה המעידה על כך שהנאשם למד את לקחו ולא יחזור על מעשיו.

עוד הדגיש הסנגור את מצבו הנפשי של הנאשם, אשר אומת בחוות הדעת הפסיכיאטריות שהתקבלו בעניינו.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

7. העיקרון המנחה בענישה, בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הוא עיקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון הקבוע בסעיף 40ג' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירה אותה ביצע הנאשם, הינם הגנה על שלומם וביטחונם של עובדי הציבור על מנת שיוכלו לבצע את עבודתם ללא חשש ומורא, וכן על רכושם וקניינם הפרטי.

9. הנאשם ביצע עבירה חמורה, אשר מידת פגיעתה בערכים המוגנים האמורים הינה גבוהה ומשמעותית. הנאשם פנה למתלונן, רופא קופת החולים אשר מטפל בו, בכעס, ולאחר מכן, ניגש לרכבו של המתלונן והשליך מספר פעמים על רכבו, לבנת כביש גדולה, וכתוצאה מכך גרם לנזקים רבים וחמורים לרכבו של הרופא. במעשיו אלה נהג הנאשם בבריונות ואלימות ללא כל סיבה.

10. אין צורך להכביר מילים בדבר החומרה של פגיעה בציבור הרופאים, הממלאים את תפקידם. על בתי המשפט להעביר לציבור מסר ברור וחד משמעי, על מנת לשרש את התופעה של שימוש באלימות בכלל, ובפגיעה בעובדים אלה בפרט, לרבות פגיעה קשה ברכושם, כאשר המטרה היא הרתעתם מלמלא את תפקידם כדיון.

לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 7283/05 רווח נ' מדינת ישראל, תק-מח 2006(2), 1314:

"מוסכם עלינו האמור בפסק דינו של בית משפט השלום בדבר "האופי המיוחד המאפיין את עבודת הרופאים", וכי "האינטרס הציבורי הגלום באכיפת החוק מחייב לאפשר להם (לרופאים) לעבוד מתוך שקט נפשי וריכוז מקסימלי ומבלי שיהיו מושפעים מגילויי אלימות מכל סוג שהיא, בין מילולית ובין פיזית".

מטבע הדברים חלק לא מבוטל מהבאים בשערי בית החולים נמצאים במצוקה קשה ובסערת רגשות. לא יעלה על הדעת כי בעיתות אלה יפרקו את המתחים והמטענים הרגשיים על הסגל הרפואי. פגיעה כלשהי בצוות הרופאים ובסגל הרפואי בכלל ראויה לגינוי חריף. ציבור אשר לא מבטיח את שלומם המלא של רופאיו, האחיות ויתר הסגל הרפואי, בסופו של דבר פוגע בעצמו. לכן - כפי שקבע בית המשפט יש "לצאת חוצץ ולהוקיע את התופעה".

כן ראו גם את שנקבע בע"פ 6123/05 חתוכה נ' מדינת ישראל (2005):

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב דברים בו יחוש רופא כי הוא מאוים על ידי מטופל או על ידי בני משפחתו בקבלו החלטות מקצועיות המסורות לשיקול דעתו. מקל וחומר אין להשלים עם מצב דברים שבו נגרמת לרופא פגיעה ממש בנסיבות כגון אלה. על כן, הצדק עם המשיבה בצינה כי כגון דא צריך השיקול של הרתעת הרבים לקבל ביטוי מרכזי בענישה".

וכן ראו ת"פ 3200/03 מדינת ישראל נ' רווח (2005):

"דווקא בשל האופי המיוחד המאפיין את עבודת הרופאים, החשיבות העצומה הנובעת מהחלטות שהם מקבלים, לעיתים כהרף עין, והתוצאות הרות גורל מהפעולות שהם מבצעים, האינטרס הציבורי הגלום באכיפת החוק מחייב לאפשר להם לעבוד מתוך שקט נפשי וריכוז מקסימלי ומבלי שיהיו מושפעים מגילויי אלימות מכל סוג שהיא, בין מילולית ובין פיזית. לא

עמוד 3

ייתכן שבית משפט..... במקרים כאלה עליו להביע שאט נפש, לצאת חוצץ ולהוקיע את התופעה, גם מתוך מגמה להתריע את הנאשם, ובמיוחד על מנת להרתיע את הציבור, למען יראו וייראו".

11. לקולא יש לשקול כי לא קדם תכנון מקדים למעשיו של הנאשם, והם התרחשו על רקע תחושת כעס אותה חש באותה העת.

12. נוכח כל האמור לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול יורוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפני יש לשקול את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל שלוש הרשעות בעבירות סמים, עבירות רכב וכן בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור, אשר דומות במהותן לעבירה בה הורשע בתיק זה ולנסיבותיה.

14. יחד עם זאת קיימים שיקולים רבים קולא. הנאשם סובל מבעיות נפשיות, אשר משפיעות על חייו ובאות לידי ביטוי בהתנהגותו של הנאשם, כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטריות. אמנם לא נקבע בחוות הדעת האמורה כי הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין, אולם נקבע כי הנאשם נמצא במצב פסיכוטי על רקע שימוש בסמים, הגורם לנאשם, בין היתר, לכושר שיפוט לקוי, הפרעות קשות במהלך החשיבה, התנהגות הלוצינטורית ועוד.

כן יש לשקול את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה כי כתב האישום תוקן בצורה משמעותית; כי הנאשם הודה במיוחס לו ואף הביע חרטה על מעשיו; ואת נסיבות חייו הקשות המפורטות בחוות הדעת הפסיכיאטרית ובדברי בא כוחו.

15. נוכח כל השיקולים אשר פורטו לעיל, ובעיקר בשל עברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעות קודמות גם בעבירות דומות, לא מצאתי כי ניתן להסתפק בהטלת מאסר על תנאי בלבד על הנאשם, וכי יש מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל. בשל השיקולים לקולא שפורטו לעיל, אני סבורה כי ניתן לרצות מאסר זה בדרך של עבודות שירות, ואולם העונש ההולם את העבירה האמורה הינו לא פחות משישה חודשי עבודות שירות.

16. נוכח כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך שישה חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות במרכז יום לקשיש ברחוב דוד רזיאל 30 ברמלה, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 15.6.2014.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם בתוך שלוש שנים מהיום את העבירה בה הורשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ד אייר תשע"ד, 14/05/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 4

שרון קיסר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ככל שקיימת הפקדה בתיק מ"ת 47416-12-12 שהפקיד הנאשם, ניתן יהיה לקזז את הפיצוי מסכום ההפקדה.

ככל שאין הפקדה כאמור, הפיצוי יופקד בקופת בית משפט בתוך 30 יום כאמור בגזר הדין.

יתרת ההפקדה - תושב למפקיד.

אשר לבקשת הסנגור בעניין מקום ביצוע עבודות השירות, תשומת לב הממונה על עבודות שירות לבקשה זו.

ככל שהממונה מוצא מקום עבודה שונה במקום מגוריו של הנאשם, יגיש חוות דעת משלימה שתינתן לגביה החלטה לאחר קבלת תגובת הצדדים.

ככל שלא מוגשת חוות דעת משלימה - גזר הדין יוותר בעינו.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום י"ד אייר
תשע"ד, 14/05/2014 במעמד
הנוכחים.
שרון קיסר, שופטת

קלדנית: איילת סוסן

הוקלד על ידי איילת סוסן